

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: J. K., narozený X, bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství, IČO: 70890366, sídlem Škroupova 1760/18, 301 00
Plzeň

v řízení o žalobě ze dne 12. 1. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2022, č. j.
PK-DSH/11859/22

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím Městského úřadu Blovice, odbor správní a vnitřních věcí, ze dne 30. 8. 2022, č. j. MUBlov 13944/22/OV/Šab (dále jen **rozhodnutí správního orgánu I. stupně**) byl žalobce uznán vinným tím, že z nedbalosti spáchané formou vědomé nedbalosti při řízení vozidla překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci o více než 20 km/hod., když jako řidič motorového vozidla zn. Dodge, RZ X jel s tímto vozidlem dne 22. 3. 2022 v 11:49 hod. na pozemní komunikaci č. I/20 v obci Zhůř ve směru jízdy od obce Nepomuk směrem na obec Chocenice v blízkosti rodinného domu č. p. X v km 105,5 v místě, kde je nejvyšší povolená rychlost 50 km/hod., rychlostí 74 km/hod (po odečtu tolerance +- 3 km/hod. 71 km/hod), když mu rychlost jízdy vozidla byla naměřena Policií ČR, oddělení silničního dohledu Plzeň-venkov radarovým rychloměrem zn. Ramer 10C, vč. 12/0032, čímž se dopustil porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **silniční zákon**), a tímto svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 silničního zákona. Uvedeným rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně se žalobce bránil podáním odvolání, o němž bylo rozhodnuto žalobou naříkaným rozhodnutím tak, že se odvolání žalobce dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítá a rozhodnutí správního orgánu I. stupně se potvrzuje.

II.

Žaloba

3. Žaloba obsahuje tři skupiny žalobních námitek. V první skupině námitek žalobce vytýkal nezákonně konané jednání, neboť bylo konáno v nepřítomnosti žalobce, kdy navíc byli při tomto jednání vyslýcháni svědci, přičemž svědecké výpovědi byly z hlediska obhajoby žalobce těžištěm dokazování a jediným momentem, ve kterém mohl reálně zpochybnit správnost postupu policistů při měření, jakož i další skutkové otázky. Nezákonnost spatřoval žalobce v tom, že správní orgán I. stupně předvoláním ze dne 13. 7. 2022, č. j. MUBLOV 11338/22/OV/Šab, předvolal žalobce, prostřednictvím jeho zástupce, k ústnímu jednání, které se mělo konat dne 22. 8. 2022. Zmocněnec se omluvil s tím, že v termínu od 15. 8. 2022 bude tři týdny v Mariánských lázních v rámci zdravotní (lázeňské) péče, předepsané ošetřujícím lékařem. Správní orgán tuto omluvu z ústního jednání neuznal. Ústní jednání se však dne 22. 8. 2022 nekonalo a správní orgán namísto toho nařídil jednání na 29. 8. 2022, jež proběhlo, a byli při něm vyslechnuti svědci. Jak správní orgán uvedl v předvolání, ústní jednání bylo nařízeno na 22. 8. 2022, a teprve „*Nebudete-li se moci ani Váš zmocněnec ze závažných důvodů dostavit, což je nutné bezodkladně (tzn. ihned po zjištění důvodů bránících se ve stanoveném termínu dostavit) doložit správnímu orgánu omluvou s doložením důvodů (tzn. doložením písemné omluvy s doložením prokazatelného důvodu omluvy – viz poučení níže), k ústnímu jednání nařízenému na den 22. 08. 2022 v 13:00 hod., správní orgán nařizuje náhradní termín ústního jednání v dané věci, a to: [...] 29. 8. 2022*“. Tedy, ústní jednání na 29. 8. 2022 bylo nařízeno jen pro případ řádné omluvy z primárního termínu jednání, jako náhradní termín pro případ, že správní orgán uzná omluvu z ústního jednání, nařízeného na den 22. 8. 2022. Správní orgán však omluvu zástupce žalobce neuznal. Proto termín jednání dne 29. 8. 2022, ani v dalších termínech, neplatil, a jediný termín, kdy byl správní orgán oprávněn konat jednání, byl 22. 8. 2022. Žalobce řádně předvolán nebyl, neboť termín jednání 29. 8. 2022 byl komunikován jen jako alternativa v případě řádné omluvy z termínu jednání dne 22. 8. 2022. Správní orgán konstatoval, že žalobce se z jednání dne 22. 8. 2022 řádně neomluvil, a tedy termín jednání 29. 8. 2022 nebyl platný, neboť v předvolání stálo, že by byl platný jen v případě řádné omluvy z termínu nařízeného na den 22. 8. 2022. Věc tedy byla projednána na jednání, na které nebyl žalobce řádně předvolán, a tedy nezákonně. Jednalo se přitom o jednání, na kterém bylo prováděno zásadní dokazování, nadto o termín jednání, kterého se mohl účastnit sám žalobce.
4. Druhá skupina žalobních námitek se týkala účelového hodnocení důkazů správním orgánem. Uvedené spatřoval žalobce především ve vztahu k hodnocení snímku z rychloměru, kdy dle jeho názoru tento neprokazuje, že by bylo zachyceno vozidlo žalobce, neboť ze snímku nelze přečíst registrační značku měřeného vozidla.
5. Dále měly správní orgány nesprávně hodnotit důkaz svědeckou výpovědí. Žalobce

především zpochybnil závěry žalovaného o výpovědi policisty D., který v rozporu s tvrzením správních orgánů, nemusel mít změřené vozidlo po celou dobu na dohled. V souvislostech s tím žalobce poukázal na to, že další dva policisté přítomní měření nebyli ani vyslechnuti, což by prokazovalo pravdivost tvrzení správních orgánů o tom, že policisté měli po celou dobu měřené vozidlo na dohled. Třetí skupinu námitek tvoří pochybnosti o provedeném měření, neboť dle názoru žalobce existují důvodné pochybnosti o věrohodnosti a průkaznosti měření a žalovaný se s touto námitkou nevypořádal přesvědčivě. Žalobce v tomto směru tvrdil, že rychloměr a měřené vozidlo se v době měření nacházeli ve vzdálenosti cca 53,4 m, přičemž rychloměr byl nastaven na měření ve vzdálenosti 30 m, tudíž nemohlo být měřeno vozidlo žalobce. Poté žalobce specifikoval způsob, jakým došel k uváděným závěrům o vzdálenosti radaru a měřeného vozidla. Z výše uvedených důvodů žalobce soudu navrhnul, aby rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Ve vyjádření k žalobě dne 27. 1. 2023 žalovaný k námitce nezákonně konaného jednání uvedl, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce prostřednictvím jeho zmocněnce k nařízenému ústnímu jednání na den 22. 8. 2022, přičemž mu zároveň sdělil, že pokud se nebude moci dostavit, nařizuje náhradní termíny ústního jednání na den 23. 8. 2022, 24. 8. 2022, 25. 8. 2022 a 29. 8. 2022, zároveň jej poučil, za jakých okolností by bylo možno akceptovat jeho případnou omluvu. Zmocněnec žalovaného zaslal omluvu, že v termínu ode dne 15. 8. 2022 bude 3 týdny na ozdravném pobytu, nicméně bez jakéhokoli doložení důvodů či upřesnění. Omluvu správní orgán I. stupně neakceptoval. Jelikož se žalobce ani jeho zmocněnec nedostavili v prvním termínu ústního jednání dne 22. 8. 2022, následně se nedostavili ani v další určené dny, správní orgán I. stupně konal ústní jednání až v poslední stanovený termín, dne 29. 8. 2022. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně stanovil pět termínů ústního jednání, tedy žalobce či jeho zmocněnec si mohli zvolit termín, který by jim nejvíce vyhovoval. Ze strany žalobce či jeho zmocněnce však nebyla vyvinuta žádná snaha domluvit se. Správní orgán I. stupně obdržel pouze vágní sdělení zmocněnce žalobce, že tento bude v daných termínech na lázeňském pobytu, a jelikož se zmocněnec ani žalobce nedostavili dne 22. 8. 2022, a následně ani ve třech po sobě následujících náhradních termínech, pak správní orgán I. stupně konal ústní jednání v poslední stanovený termín dne 29. 8. 2022 v nepřítomnosti žalobce a jeho zmocněnce. Pokud žalobce namítá, že se chtěl zúčastnit osobně ústního jednání dne 29. 8. 2022, nic mu v tom nebránilo, a jestliže se domníval, že dne 22. 8. 2022 ústní jednání proběhlo, mohl si svoji domněnku ověřit dotazem učiněným u správního orgánu I. stupně. K námitce účelového hodnocení důkazů žalovaný uvedl, že trvá na svojí argumentaci, že na záznamu o přestupku na výřezu je registrační značka změřeného vozidla čitelná, byť jsou kontury znaků rozmazané, lze je rozpoznat. Nelze pak ani pochybovat, že snímek výřezu značky je učiněn ze snímku celého vozidla, resp. že registrační značka na výřezu náleží vozidlu na hlavním snímku měření. Žalovaný také uvedl, že v nyní posuzovaném případě na Záznamu o přestupku (čl. 4 spisové dokumentace) je uvedeno, že byl zpracován programem Archiv 5.4RAMET a. s. a vytištěn dne 12. 4. 2022. Porovnáním všech tří fotografií na záznamu je zřejmé, že se jedná stále o to samé vozidlo - první snímek celého vozidla s druhým snímkem, na kterém je vyobrazeno přední okno vozidla, a první snímek s třetím, kde je zaznamenána registrační značka, kdy se nejedná o „klasickou jednořádkovou“, ale znaky jsou rozděleny do dvou řádků a registrační značka tak má specifický tvar. V nyní projednávaném případě pak není pochyb, že na všech třech snímcích z měření je jedno a totéž vozidlo, resp. že zvětšená registrační značka náleží vozidlu zachycenému na hlavním snímku z měření. Nad to žalovaný uvedl, že v řízení bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

prokázáno, že bylo zastaveno vozidlo, jemuž byla změřena rychlost, a je zachyceno na záznamu o přestupku, také v kontextu s výpovědí policisty D. při ústním jednání, ze které mimo jiné vyplývá, že se po změření rychlosti vozidla se služebním vozidlem rozjeli, otočili a vydali za tímto vozidlem, po celou dobu jízdy měli vozidlo řádně na dohled, a vyloučil, že by došlo k záměně v osobě řidiče; vozidlo následně zastavili. K sporné výpovědi policisty D. žalovaný sdělil, že *ze spisové dokumentace a z výpovědi policisty D. vyplývá, že na místě přestupku se nacházeli tři policisté, přičemž při ústním jednání podal svědeckou výpověď policista D. Tento při ústním jednání vypověděl, že se služebním vozidlem stáli ve směru na obec Měcholupy, takže se se služebním vozidlem rozjeli, otočili a vyjeli za tímto vozidlem. Po celou dobu jízdy měli vozidlo řádně na dohled, jednoznačně vyloučil, že by došlo k záměně v osobě řidiče. Vozidlo následně zastavili v obci Chocenice. Žalovaný dále poukázal na to, že z výpovědi svědka D. vyplynulo, že se všichni tři policisté podíleli jak na měření rychlosti vozidel, tak na následném pronásledování změřeného vozidla. Je pak také nutno konstatovat, že skutečnost, že služební vozidlo řídil policista D., uvedl žalobce ve svém odvolání jako svoji domněnku, jež z provedeného dokazování nevyplývá. Nicméně žalovaný dodává, že i když zbylí dva policisté při ústním jednání nevypovídali, z výpovědi policisty D. jasně vyplývá, že všichni tři se aktivně podíleli na sledování vozidla, a pokud tři policisté sledovali jedno vozidlo, nelze připustit, že by se ve svém pozorování mýlili, i s ohledem na skutečnost, že nenastala žádná časová prodleva mezi změřením rychlosti a pronásledováním změřeného vozidla. Touto úvahou žalovaný jakkoliv nezpochybnil skutečnost, že pokud by služební vozidlo řídil policista D., vozidlo nemusel mít na dohled. K rozporované vzdálenosti měření žalovaný konstatoval, že trvá na svém původním vyjádření, že pokud se měřené vozidlo na snímku z měření s přiloženou šablonou za využití příručky Vyhodnocení záznamů ze zařízení Ramer7CCD, Ramer7M, Ramer10, AD9, nachází ve správné pozici, pak výstup z měření nevykazuje žádné známky nedodržení Návodu k obsluze. Dále žalovaný odkázal na str. 16 Návodu k obsluze či str. 1-2 příručky Vyhodnocení záznamu či na bod 19 téže příručky. Žalovaný shrnul, že z výše uvedeného zcela jasně vyplývá, že hodnota dosahu je vlastně citlivost měřící jednotky přepočtená na přibližnou vzdálenost měření, resp. citlivost měřící jednotky se nastavuje změnou dosahu. Tedy je zřejmé, že nastavení dosahu 30 m nevylučuje možnost provedení měření rychlosti jízdy vozidla i ve vzdálenosti jiné než nastavený dosah. Je pak zcela lichá dedukce žalobce, že nemohlo být změřeno vozidlo, jež se nacházelo 53,42 m od rychloměru, pokud byl na měřiči nastaven dosah rychloměru 30 m, jelikož radar vysílá radarové vlny toliko do vzdálenosti 30 metrů. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.*

IV.

Posouzení věci soudem

7. O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání, neboť oba účastníci s takovým postupem vyjádřili výslovný souhlas [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.)].
8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

9. Žaloba je nedůvodná.

10. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti: Dne 22. 3. 2022 hlídka Policie ČR prováděla měření rychlosti na pozemní komunikaci I/20 v obci Zhůř poblíž domu č. p. 120. V 11:49:59 hodin ve směru jízdy na Plzeň byla naměřena radarovým rychloměrem Ramer10C vozidlu tovární značky Dodge Ram, RZ: X, rychlost jízdy 74 km/h, po odečtení ± 3 km/h odchylky měřicího zařízení 71 km/hod, a to v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod, čímž řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 21 km/hod. Za vozidlem se hlídka rozjela, od okamžiku změření do doby zastavení bylo hlídkou sledováno, a bylo zastaveno v obci Chocenice. V řidiči byl dle předložených dokladů ztotožněn žalobce, řidič byl ve vozidle sám. Na místě bylo sepsáno oznámení, se kterým byl žalobce seznámen, nicméně se k věci do formuláře nevyjádřil a nepodepsal jej. Po postoupení věci správní orgán I. stupně ve věci vydal příkaz, jehož doručením žalobci dne 5. 5. 2022 bylo řízení o nyní projednávaném přestupku zahájeno. Podáním včasného odporu byl příkaz zrušen. Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a nařídil ústní jednání na den 22. 6. 2022. Zmocněnec se z ústního jednání omluvil ze zdravotních důvodů, omluva byla akceptována. Ústní jednání následně správní orgán I. stupně nařídil na den 22. 8. 2022, přičemž zároveň nařídil náhradní termíny ústního jednání na dny: 23. 8. 2022, 24. 8. 2022, 25. 8. 2022 a 29. 8. 2022. Zmocněnec zaslal dne 24. 7. 2022 omluvu z ústního jednání z důvodu ozdravného pobytu v trvání tří týdnů ode dne 15. 8. 2022. Omluva v tomto případě nebyla akceptována a ústní jednání se konalo v poslední stanovený termín, dne 29. 8. 2022, při kterém bylo zopakováno obvinění, realizováno poučení a proběhlo dokazování listinami a výsledkem zasahujícího policisty prap. D. Na základě všech podkladů správní orgán I. stupně vydal napadené rozhodnutí, které bylo následně žalovaným potvrzeno.
11. První skupinou žalobních námitek napadal žalobce zákonnost provedeného jednání ve věci správním orgánem I. stupně. K tomu soud uvádí následující. Žalobce byl prostřednictvím svého právního zástupce předvolán k ústnímu jednání na den 22. 8. 2022, současně správní orgán I. stupně stanovil pro případ, kdy se žalobce nebude moci dostavit, poté, co se řádně omluví, náhradní termíny jednání ve dnech 23. 8. 2022, 24. 8. 2022, 25. 8. 2022 a 29. 8. 2022.
12. Pro přesnost soud cituje podstatný text předvolání: „... *Vás tímto předvoláváme k nařízenému ústnímu jednání v dané věci, které se bude konat dne **22. 08. 2022 ve 13:00 hodin** na Městském úřadě Blovice, Masarykovo nám. 143, přízemí-zasedací místnost, č. dveří 1. V případě, že se ze závažných důvodů nemůžete k ústnímu jednání dostavit, oznamte toto písemně nebo telefonicky na telefonním čísle 371 516 125 nebo 371 516 143. Nebudete-li se moci ani Vás zmocněnec ze závažných důvodů dostavit, což je nutné bezodkladně (tzn. ihned po zjištění důvodů bránících se ve stanoveném termínu dostavit) doložit správnímu orgánu omluvou s doložením důvodů (tzn. doložením písemné omluvy s doložením prokazatelného důvodu omluvy - viz poučení níže), k ústnímu jednání nařízenému na **den 22. 08. 2022 v 13:00 hod.**, správní orgán nařizuje náhradní termín ústního jednání v dané věci, a to: dne 23. 08. 2022 v 13:00 hod.; dne 24. 08. 2022 v 13:00 hod.; dne 25. 08. 2022 v 13:00 hod.; dne 29. 08. 2022 v 13:00 hod., vždy na Městském úřadu Blovice, Masarykovo nám. 143, 1. patro, č. dveří 9. Nebudete-li se moci ani Vás zmocněnec ze závažných důvodů dostavit ani v těchto náhradních termínech, je rovněž nutné se bezodkladně a řádně z těchto (tzn. z každého z nich) osobně omluvit, a to rovněž s doložením oprávněného důvodu. Pokud nedojde k náležité omluvě a doložení oprávněného důvodu z některého z výše stanovených náhradních termínů ústního jednání, bude v tomto termínu provedeno ústní jednání v nepřítomnosti obviněného a následně přistoupeno k vypracování a vydání rozhodnutí ve věci, tzn. v dalších termínech již žádné ústní jednání konáno nebude.*“
13. Z formulace takto učiněného předvolání dle názoru soudu vyplývá, že pokud žalobce nepředloží řádnou omluvu, proběhne nařízené jednání bez přítomnosti žalobce dne 22. 8.

2022. Pouze v případě předložení řádné omluvy pro každý jednotlivý termín jednání (tj. omluva z jednání dne 22. 8. 2022, 23. 8. 2022, 24. 8. 2022 a 25. 8. 2022), mohlo ústní jednání proběhnout až poslední stanovený termín dne 29. 8. 2022. Pakliže tedy proběhlo ústní jednání bez uznání omluvy žalobce namísto dne 22. 8. 2022 až dne 29. 8. 2022, nezbyvá soudu než přisvědčit námitce žalobce, neboť se skutečně jednalo o pochybení správního orgánu I. stupně ve formě procesní vady. Nicméně, v případě procesního pochybení, respektive procesní vady, nelze bez dalšího považovat následné rozhodnutí za nezákonné, nýbrž je nutno dále přihlídnout k tomu, zda taková procesní vada měla zásadní vliv na konečné rozhodnutí ve věci. V tomto směru zastává soud názor, že v daném případě se o zásadní pochybení, které by ovlivnilo konečné rozhodnutí v neprospěch žalobce, nejednalo.

14. Oporu pro svůj názor spatřuje soud především v následujících skutečnostech. Žalobce byl řádně předvolán k jednání nařízenému na den 22. 8. 2022. Žalobce se bez řádné omluvy nedostavil dne 22. 8. 2022 k nařízenému ústnímu jednání. Žalobce neprojevil žádný zájem o to, zda byla jeho omluva přijata či zda proběhlo ústní jednání v hlavním termínu či bylo/bude provedeno v jiném náhradním termínu. Jelikož byly zároveň splněny podmínky pro to, aby proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, došel soud k závěru, že konečný výsledek v případě provedení ústního jednání dne 22. 8. 2022 nebo dne 29. 8. 2022 by byl totožný. V obou zmíněných termínech by došlo k ústnímu jednání bez přítomnosti žalobce za splnění ostatních podmínek. Naopak je vhodné upozornit na to, že správní orgán I. stupně dal svým procesním pochybením příležitost žalobci, aby v případě projevení zájmu o ústní jednání mohl ještě učinit kroky, které by mu umožnily se ústního jednání zúčastnit (např. telefonický dotaz na správní orgán I. stupně ke stavu řízení – přijetí či nepřijetí omluvy). Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že i přes zmíněné pochybení správního orgánu, nemělo toto pochybení natolik značný vliv na konečné rozhodnutí, aby způsobovalo jeho nezákonnost. Pro doplnění soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 8. 8. 2012, č. j. 7 As 4/2012-32, kde byla řešena podobná problematika jako nyní v případě žalobce, avšak předvolání obviněnému bylo formulováno s tím rozdílem, že pro případ nedostavení se ani v žádném náhradním termínu byl pevně stanoven den, kdy přistoupí správní orgán k jednání i bez účasti a omluvy obviněného.
15. Druhá skupina žalobních námitek byla mířena proti provedení hodnocení důkazů správními orgány obou stupňů. Nejdříve se soud bude zabývat tou částí námitek, která zpochybňuje hodnocení důkazu v podobě výstupu z rychloměru a jeho nečitelnost. Z předloženého výstupu z rychloměru, resp. snímku zachycujícího vozidlo žalobce a detailu registrační značky vozidla skutečně nelze seznat bez pochyb jednak typ výrobní značky vozidla a jednak veškeré znaky na registrační značce, jak tvrdí správní orgány. Přesto je soud v souladu s tvrzením správních orgánů, že výstup z rychloměru poskytuje dostatečné informace pro identifikaci vozidla žalobce, kdy identifikaci vozidla dále podporuje i výslech zasahujícího policisty (k tomu viz dále). Ze snímku je patrné, že se jedná o vozidlo světlé barvy (bílá, stříbrná, šedá), typu velkého amerického pick-upu. Rovněž soud podotýká, že se jedná o typ vozidla, které není v ČR natolik běžné, aby ho bylo možné lehce zaměnit. K nečitelnosti registrační značky soud konstatuje, že z registrační značky lze toliko přečíst následující: na první pozici se může jednat o číslo 4 nebo 6; na druhé pozici se jedná o písmeno C; na třetí pozici se jedná o číslo 3; čtvrtá a pátá pozice je nečitelná; na šesté a sedmé pozici se jedná o číslo 7. Ostatně i samotný typ registrační značky s dvěma řadami znaků namísto jedné řady je poměrně atypický a usnadňuje identifikaci (jistě se však nejedná o nijak zásadní indicii).
16. Ke svědecké výpovědi zasahujícího policisty soud uvádí, že ten ve své výpovědi žádné

pochybnosti o tom, jaké vozidlo bylo změřeno či zda jej měli s kolegy stále na dohled, nepřipouští. Rovněž tvrzení správních orgánů nevykazuje žádné vnitřní rozpory, jak se žalobce snaží tvrdit. Žalovaný opakovaně uvedl, že zasahující policisté měli vozidlo žalobce neustále na dohled, přičemž zdůraznil, že ve vozidle byli tři policisté, tj. že šance, aby bylo vozidlo ztraceno z dohledu, byla na nejvýš nepravděpodobná. Z veřejně dostupného zdroje [google.com/maps](https://www.google.com/maps) lze poté zjistit, že trasa, po které zasahující policisté vozidlo žalobce sledovali, je hlavní komunikací, která nemá příliš mnoho vedlejších napojujících komunikací či překážek ve výhledu na vozidla jedoucí vpředu (zatačky). Jedná se o přímou komunikaci, která umožňuje delší výhled na vozidla i cestu před sebou, tj. možnost ztratit vozidlo z dohledu je téměř vyloučena. Fakt, že vyslýchaným policistou byl pravděpodobně řidič zasahující hlídky, a priori nevylučuje, aby vozidlo žalobce neztratilo z dohledu. Nad to soud podotýká, že pro zahájení sledování vozidla žalobce byl řidič policejního vozu povinen dbát předpisů upravujících chování v provozu na silnicích a zkontrolovat dopravní situaci před tím, než se zařadil s vozidlem do příslušného pruhu komunikace. Při této kontrole, která nevylučuje stále sledování vozidla žalobce, by musel postřehnout, zda projelo jiné vozidlo, které by bylo možné zaměnit s tím žalobcovým. Nad to, jak žalovaný správně uvedl, výpověď zasahujícího policisty koresponduje s dalšími ve správním spisu založenými podklady k rozhodnutí (oznámení přestupku, úřední záznam a výstup z rychloměru). Z téhož důvodu se soud neztotožňuje s tvrzením žalobce stran neprokázání skutečnosti, zda měla hlídka vozidlo žalobce stále na dohled. Z téhož důvodu nebylo nezbytně nutné, aby správní orgány prováděly důkazy svědeckou výpovědí i zbylých dvou zasahujících policistů. Tvrzení správních orgánů stran přítomnosti tří zasahujících policistů a vyloučení ztráty vozidla žalobce z jejich dohledu tak soud přisuzuje doplňkovou hodnotu, neboť k identifikaci vozidla i pachatele přestupku byly dostačující podklady založené ve správním spise. Nad rámec uvedeného soud dodává, že z obecných pravidel chování policistů ve službě – při měření rychlosti – lze vycházet z toho, že věnují svou pozornost této činnosti, která zahrnuje i následné kroky jako sledování vozidla v případě naměření nepovolené rychlosti.

17. Soud závěrem této části argumentace shrnuje, že správní orgány prokázaly, že měřeno bylo vozidlo žalobce, a to způsobem, který nevytváří prostor pro pochybnosti. Především nemohlo dojít k záměně vozidla, neboť z výstupu z rychloměru je seznatelný typ vozidla (velký americký pick-up), který lze jen těžko zaměnit, a barva vozidla. Rovněž registrační značka vozidla poskytuje dostatek čitelných znaků (4 ze 7 znaků), aby byla vyloučena možná záměna za jiné, byť podobné, vozidlo, a naopak bylo možné vozidlo na výstupu z rychloměru identifikovat jako vozidlo žalobce. Výše uvedené bylo poté dále prokázáno svědeckou výpovědí zasahujícího policisty D., který potvrdil, že nemohlo dojít k záměně změřeného vozidla v době od provedení změření do zastavení vozidla žalobce zasahující hlídkou. Výpověď policisty D. hodnotí soud jako důvěryhodnou bez vnitřních rozporů a korespondující se zbylými důkazy založenými ve správním spise. V důsledku toho není možné přisvědčit tvrzení žalobce o zpochybnění prokazatelnosti a vnitřní rozpornosti výpovědi policisty D. Veškeré důkazy založené ve správním spise tvoří přesvědčivý a logicky ucelený souhrn důkazů, které prokazují, jaké vozidlo bylo rychloměrem změřeno a následně zastaveno hlídkou. Současně nelze dojít k závěrům, že tyto důkazy byly hodnoceny nesprávně, či dokonce účelově.
18. Poslední skupinou žalobních námitek zpochybňoval žalobce správnost provedeného měření. Žalobce především vycházel z přesvědčení, že měření proběhlo na vzdálenost větší než 50m, ačkoliv rychloměr byl nastaven toliko na měření do 30m. Žalobce předložil vlastní výpočet, který dle jeho názoru dokládá, že vzdálenost, na kterou bylo měření rychlosti provedeno,

byla delší než 50m. Za vstupní údaje použil žalobce GPS souřadnice z rychloměru pro stanovení místa, odkud bylo měření provedeno. Jako druhý vstupní údaj použil žalobce bod nacházející se na vozovce na bližším konci domu čp. XA k rychloměru. K tomuto bodu dospěl žalobce z výroku napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že měření proběhlo u domu čp. X, žalobce však pro ten účel zvolil hranici domu čp. XA s ohledem na vyjádření v blízkosti domu č. X. K uvedenému soud konstatuje, že ač se jeví žalobcem předložený výpočet jednoduchým řešením vzniklého problému, nelze mu přisuzovat větší váhu, než jako prostému předložení úvah a dohadů. Žalobcem předložený výpočet neposkytuje přesný a exaktní důkaz o tom, kde se vozidlo žalobce v době měření skutečně nacházelo. Předně je třeba uvést, že již samotné určení bodu žalobcem, kde se mělo vozidlo v době měření nacházet, bylo učiněno pouze odhadem. Ostatně sám žalobce uvedl „v blízkosti domu č. X“, pak toto nelze vyložit jako konkrétní bod. Pakliže žalobce poté vycházel při svém výpočtu ze vzdálenosti od bodu měření k bodu na hranici domu č. XA, není takto zvolený vstupní údaj jakkoliv průkazný. Při pohledu na výstup z rychloměru je naopak soud přesvědčen, že se vozidlo nacházelo mnohem blíže k domu č. XB, neboť dům č. XA se nachází již za vozidlem. Soud tudíž nepovažuje argumentaci žalobce za způsobitou zpochybnit závěry správních orgánů o správnosti provedeného měření.

19. Dále se soud ztotožňuje s tvrzením správních orgánů stran správnosti provedení měření z důvodu odpovídajícího zachycení vozidla na snímku s přiloženou mřížkou. Uvedená mřížka slouží, jak i žalovaný uvedl, k ověření, zda bylo měření provedeno v souladu s Návodem k obsluze. K povaze zmíněné mřížky se vyjádřil například i NSS v rozsudku ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As93/2015 – 41 „*Jak v minulosti upozornil Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 93/2015-41), byla za účelem verifikace správnosti měření rychlosti výrobcem silničních radarových měřičů RAMER vydána pomůcka v podobě šablony, respektive mřížek, jež jsou součástí návodu k jejich užití. Přiložením této pomůcky na fotografii měřeného vozidla pořízenou rychloměrem lze ověřit, zda byl dodržen předepsaný úhel měření. Užití pomůcky v podobě přiložení šablony, resp. mřížky na fotografii dokumentuje v posuzovaném případě fotografie ze záznamu o přestupku.*“
20. Soudu je rovněž známo, že rychloměry jsou běžně vybaveny systémem chybových hlášení, který v zásadě znemožňuje vygenerování výstupní fotodokumentace za předpokladu, že nebyly splněny výrobcem stanovené parametry nebo minimální podmínky pro měření rychlosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2018, č. j. 4 As 96/2018 – 45). NSS navíc již opakovaně v souvislosti s použitím měřicího zařízení RAMER 10 konstatoval (např. v rozsudku ze dne 16. 4. 2020, č. j. 1 As 485/2013–36, nebo ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015–51), že pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je tedy vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný. Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní testy i verifikace měření proběhly úspěšně a snímek je hodnověrný. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 18. 5. 2022, č. j. 22 A 15/2021–45, dodal, že „*pakliže by při měření rychlosti došlo k nějakým chybám, ať už vlivem poškození přístroje nebo nedodržením návodu k obsluze, byla by taková okolnost patrná zejména z výstupní fotodokumentace, na které je vozidlo v okamžiku měření zachyceno.*“ Fotografie z měření, která se ve správním spise nachází, však žádné známky svědčící o nestandardních okolnostech měření nevykazuje. Soud proto i ohledně otázky pořízení radarového snímku v případě vadného měření, dává za pravdu žalovanému. Pouhé ničím nepodložené tvrzení žalobce o delší vzdálenosti měření, než na

kolik bylo nastaveno měřicí zařízení, neobstojí a nemůže zpochybnit výše uvedené závěry správních orgánů i soudu o správnosti provedeného měření v souladu s Návodem k obsluze.

21. V daném případě by bylo nutné za účelem nedodržení vzdálenosti měření předložit znalecký posudek, který by tuto skutečnost prokázal. Žalobce však žádný takový posudek či odborné vyjádření nepředložil, přičemž žalovanému nevznikly důvodné pochybnosti, jež by vyvolaly potřebu ke zmíněnému postupu přistoupit. S ohledem na uvedené nepovažoval soud ani za nezbytné provádět další důkazy, neboť správnost provedeného měření byla prokázána nade vší pochybnost, kdy ani tvrzení žalobce nebylo způsobilé na tomto závěru cokoliv změnit.
22. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s.ř.s., neboť shledal žalobu nedůvodnou (**výrok I. rozsudku**).

VI.

Náklady řízení

23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 14. června 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně